

Emili Vendrell, la veu del poble

Emili Vendrell (1893 – 1962)

Va ser anomenat popularment de diverses maneres: “la veu del poble” pel seu origen obrer, “l’angelet del barri”, “el cantaire de Catalunya” o també com “el Francisquito” (degut a la seva obre més interpretada, *Doña Francisquita*).

El tenor català va ser, sense dubte, una figura estel·lar de la cultura catalana del primer terç de segle XX.

Nascut a Barcelona el 13 de gener de 1893, Emili Vendrell es estava predestinat a seguir els passos del seu pare, mestre d’obres per compte propi, i durant un temps va treballar de paleta. Però abans de tot això, a l’edat de 6 anys va entrar a l’Escolania de Santa Maria del Mar. Allà rebé la seva primera formació musical i als 12 va participar en un acte

multitudinari de cant coral dirigit per Lluís Millet. El jove Emili va quedar fascinat per la seva figura. I va ser el 1911, amb 18 anys, que ingressà a l’Orferó Català, del qual acabà esdevenint solista inqüestionable. De fet va ser el mestre Millet qui, fora d’hores d’assaig, es va fer càrrec de l’evolució vocal i musical de Vendrell.

Els seus primers èxits com a solista es van donar amb *Les estacions* de J. Haydn i, sobretot, com a solista en la *Passió segons St. Mateu* de J. S. Bach. Francesc Cambó va dir d’ell que “Heu immortalitzat aquell plor de Sant Pere. Hom diria que Bach us pressentia quan va escriure aquest evangelista”. La influència germànica en la seva formació musical queda clara, també, amb la incorporació en el seu

repertori d'obres de Beethoven, Schumann, Schubert, Wolff i Brahms.

L'any 1922 va ser molt important per la seva carrera, ja que E. Morera es fixa en el seu talent i el contracta com a solista per l'estrena de *Don Joan de Serrallonga*, al Teatre Tívoli. La seva prestació vocal li comporta un gran èxit i això li obre les portes al món de la sarsuela, amb milers de representacions per tot el món de títols com *Doña Francisquita*, *Los Gavilanes*, *Cançó d'amor i de guerra*, etc.

El 1924 es produeix la seva única incursió en el món de l'òpera i canta *Lohengrin* de R. Wagner al Teatre Principal. La condició que posà per cantar-la va ser que fós en català, en la versió de Joaquim Pena. Continuava així la tradició de tenors catalans que cantaven Wagner com Viñas, Palet o Raventós.

Però no tot van ser flors i violes en la seva vida; en acabar la

Guerra Civil, va ser jutjat en consell de guerra per haver participat en concerts organitzats per la Generalitat per donar a conèixer la cultura catalana arreu d'Europa. Inicialment va ser condemnat a mort per "rojo", "separatista", "propagandista" i "masón". Va arribar a recórrer

dos cops la sentència i finalment se li commutà la pena per cinc anys d'exili a València. Durant aquest període va morir el seu pare i no va poder assistir a l'enterrament. Al cap de dos anys i mig, però, va poder tornar a Barcelona i va cantar triomfalment *Doña Francisquita*.

L'estima popular a Vendrell es va mantenir fins i tot després de la seva retirada dels escenaris als 60 anys. Tant és així que, en morir el 1962, es va voler instal·lar la seva capella ardent al Palau de la Música, però les autoritats franquistes van denegar el permís per por a moviments d'exaltació patriòtica. Finalment s'instal·là el seu fèretre en els cinemes Padró, just al costat de la casa on va néixer el tenor. Un cop acabat el funeral i en sortir el fèretre de l'església de la Concepció, centenars de persones van retre-li homenatge en entonar espontàniament *la Cançó de l'Emigrant* al pas de fèretre, onejant mocadors blancs.

Tenint en compte que Emili Vendrell va ser un tenor que interpretà des de cançó popular, fins a Wagner, passant per lieder de Shubert, Schumann, Wolff o Brahms, així com d'innombrables sarsueles, cal una veu versàtil per poder encarnar la seva figura a l'escenari.

Actualment hi ha una bona generació de tenors a casa nostra, però pocs poden superar amb èxit aquest desafiament tot cantant l'estil que cada gènere requereix.

El recorregut artístic de Padullés és la garantia de la idoneïtat per aquest projecte.

Fitxa artística:

Roger Padullés, tenor
Josep Surinyac, piano
Ferran Frauca, actor

Recital per a veu i piano, i narrador

Aquesta proposta és un espectacle on un actor (F. Frauca) encarna el famós tenor Emili Vendrell. El punt de partida seria la nit en què ell canta el seu últim concert, torna a casa i fa repàs del que ha estat la seva vida fins llavors. L'espectacle consta d'una selecció d'àries de sarsuela, òpera i lieder que interpretava Emili Vendrell i entre les intervencions musicals, el personatge d'Emili Vendrell fa apunts biogràfics dramatitzats.

El concert acabaria amb la cançó de l'Emigrant que va entonar la gent que va assistir al seu enterrament mentre el fèretre sortia de l'església.

El guió és de Roger Padullés, periodista de formació i encarregat de la recerca biogràfica.

Repertori.

Un recull eclèctic responent a la gran versalitat del tenor homenetjat

A. Vives: “Doña Francisquita”; Por el humo se sabe donde está el fuego

J. Sánchez Marraco: “Cançó del lladre”

A. Nicolau: “Cançó de la Moreneta”

E. Toldrà: “Cançó de grumet”

F. Alió: “Plor de la tórtora”

L. van Beethoven: “Amor nou, vida nova”

R. Schumann: “No et duc rancor”

E. Morera: “Don Joan de Serrallonga”; Jo vui morir amb ell

J. Ribas: “Pel teu amor”; Cançó d'en Blai

A. Nicolau: “L'emigrant”

Roger Padullés

El tenor Roger Padullés inicià la seva formació vocal a l'Escolania de Mont-serrat. Com a solista estudià a Barcelona amb J. Proubasta i l'any 2001, atret pel Lied alemany, es traslladà a estudiar cant a Freiburg im Breisgau (Alemanya) becat per la Generalitat de Catalunya amb el Prof. R. Pinheiro.

Format operísticament en l'Opéra-studio del teatre d'Estrasburg (França), in-cià tot seguit una carrera professional que l'ha dut a cantar, entre altres, al Gran Teatre del Liceu de Barcelona, el Teatro Municipal de Santiago de Chile, a l'Opéra National du Rhin, al Concertgebouw d'Amsterdam, al Teatro Real de Madrid, Capítol de Toulouse o el Palau de les Arts de València. L'any 2009 guanyà el Segon premi al Concurs Internacional Francesc Viñas, així com el premi Plácido Domingo.

Ha estat dirigit per batutes com Zubin Mehta, Sylvain Cambreling, Enrico Delamboye, Josep Pons o Salvador Mas. Durant dos anys va cantar el paper de Tamino en l'adaptació de La flauta màgica feta pel director teatral Peter Brook en una gira mundial que va visitar, entre d'altres, Argentina, Chile, Brasil, Mèxic, Japó, Taiwan, Corea del Sud, Austràlia, Hong Kong, Itàlia, França i Rússia. En l'apartat actoral ha treballat també amb directors d'escena com Christoph Marthaler, Laurent Pelly, Mariame Clément, Dieter Kaegi o Àlex Ollé, de la Fura dels Baus.

Actua regularment en concerts de Lied i Oratori per tota Europa, en sales com el Capítol de Toulouse, l'Opéra National du Rhin a Estrasburg o al Rosenblatt Recital Series de Londres. El seu disc « Mompou songs », enregistrat per Opus arte amb el pianista Iain Burnside va guanyar el guardó de millor disc de l'any als premis Enderrock 2015.

Josep Surinyac

Neix a Torelló (Barcelona) on inicia els seus estudis musicals amb M. Serra. Obté el títol superior de piano i música de cambra al Conservatori de Barcelona; posteriorment amplia estudis a la Guildhall School of Music de Londres amb G. Johnson. Ha estat guardonat en diversos concursos nacionals i internacionals en les modalitats de Música de Cambra i Lied.

Ha col·laborat amb cantants com D. Aldea, D. Alegret, N. Argenta, L. Dawson, J. Domènech, U. Haller, B. Kusa, M. Lladó, E. Martínez-Castignani, M. Martins, A. Mateu, M. Matheu, I. Moraleda, M. Ll. Muntada, R. Padullés, S. Palatchi, R. Pierotti, A. Savall, P. Udland o Ll. Vilamajó, entre d'altres. Ha actuat en diferents ciutats espanyoles així com a diferents ciutats europees, Israel, Estats Units i Japó.

La seva discografia inclou un CD amb *mélodies* de Poulenc i dos CD de Granados i Toldrà amb amb M. Ll. Muntada; i *Winterreise* de F. Schubert amb E. Martínez-Castignani. En diverses ocasions ha estat convidat a participar a la Schubertíada de Vilabertran un notable èxit de públic i crítica amb M. Martins.

Actualment és el pianista del Cor de Noies del l'Orfeó Català i professor de Lied i de Música de Cambra al Conservatori Superior del Liceu i a l'Esmuc (Escola Superior de Música de Catalunya).

Ha estat convidat en diverses ocasions per la Fundació "La Caixa" per acompanyar les masterclasses de cant de N. Argenta o L. Dawson en diferents ciutats espanyoles.

Ferran Frauca

Començà amb “Electra” de M. Yourcenard dirigit per Pep Cruz l’any 1968. Vinculat després al Talleret de Salt col.labora en muntatges com “Woyzeck”, “ La comèdia de l’olla” “Estruços d’escenari”... com actor i músic dirigit per Quim Masó.

Estudia clarinet i canta al Cor Madrigal dir. Manuel Cabero, durant 6 anys.

Entra a formar part del repartiment de “El Mikado” de Dagoll Dagom, durant la gira de la qual funda Quartetto da Cinque amb el que munta espectacles musicals com “Quartetto canta Beatles”, “Quartetto a la Carta” o “Palpitacions” i de text com “El

fum” de Paul Auster o “Fes-m’ho tot” de Jordi Arbonès “Nif”.

Amb el Talleret de Salt i dirigit per Konrad Zshiedrich treballa en “Nit de Reis” de Shakespeare, “L’Hort dels Cirerers” de Chejov i “El Tartuf” de Molière, i intervé també com actor en “Els Gegants de la Muntanya” de Pirandello al Teatre Lliure o “La Bella Helena” d’Offenbach .

Com a director ha muntat entre d’altres “Ecce Homo-La Passió de Banyoles”, “Insults al públic” de Peter Handke , “La Dansa Macabra de Girona” o el concert dels “Berros de la Cort”.

Ha treballat en “Poe”, “Mar i Cel”, “Bosc Endins” i “Aloma” amb el Dagoll Dagom , “ The Black Rider” de Tom Waits , “L’altre llibre de les Bèsties” de Salvador Sunyer , “Josafat el musical” de Prudenci Bertrana , “Nevares” d’Ignasi Roda , “Fang i Setge” música de Salvador Brotons i últimament “Verdaguer, Ombres i Maduixes” del grup Obeses

